

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Mgr. Bc. Jany Satrapové ve věci

žalobce: **J. S.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje,**
odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2016, č. j. 1970/DS/2016,
JID: 143636/2016/KUUK/Zvo,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2016, č. j. 1970/DS/2016, JID: 143636/2016/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností, (dále jen „magistrát“) ze dne 24. 2. 2016, č. j. MgMT/021426/2016/ŘP/Ša. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, neboť žalovaný nerefletoval odvolací důvody a zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na přílohu doplněného odvolání, kterou tvořilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve skutkově shodné věci, z něhož je zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobné řešení podle žalobce vyplývá i z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, ve kterých se uvedený krajský úřad jako odvolací orgán zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zaznamenány, a to zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel takové posouzení požadoval a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňoval. Podobně postupoval i prvoinstanční správní orgán – Městský úřad Písek v rozhodnutí ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, kdy odmazal dva záznamy z bodového hodnocení učiněné na základě nezpůsobilých podkladů. Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobce dále uvedl, že ve svém odvolání namítl nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnávána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí i přes specifičnost blokového řízení lze vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série „X“, č. „X“, a blok série „X“, č. „X“, která jsou podle žalobce v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu nezpůsobilá být podkladem pro záznam bodů. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série „X“, č. „X“, ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Dále žalobce namítl, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. Žalobce uzavřel, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že i nadále trvá na tom, že žalobci byly body v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány oprávněně, v řízení ve věci dosažení 12 bodů bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí magistrátu i žalovaného vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost.
6. Žalovaný k námitkám žalobce spočívajícím v nerespektování odvolacích důvodů uvedl, že nesouhlasí s tvrzením, že by se žalovaný (na rozdíl od rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, které se v rámci odvolacího řízení o námitkách zabývalo kvalitou jednotlivých rozhodnutí vydaných v blokových řízeních) při rozhodování nezabýval předloženými důkazními prostředky, naopak lze odkázat na podrobné odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, rovněž mu nepřisluší přezkoumávat rozhodnutí a postup krajských úřadů s jinou místní příslušností. Žalovaný zdůraznil, že při svém rozhodování je vázán především zákony a jinými právními předpisy, případně judikaturou, zejména Nejvyššího správního soudu.
7. K žalobním námitkám týkajícím se nezpůsobilosti jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení žalovaný nesouhlasil, že by jedinými posuzovanými důkazy byla jednotlivá oznámení o přestupcích zasílaná správnímu orgánu příslušnými policejními odděleními, naopak správní orgán si v souladu se zákonem vyžádal předmětné pokutové bloky, přezkoumal tyto z hlediska obligatorních náležitostí a hodnotil je i z hlediska jejich způsobilosti být podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. V této souvislosti žalovaný citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, sp. zn. 5 As 39/2010. Podotkl, že rozhodnutí vydaná v blokových řízeních, na něž žalobce odkázal, (bloky na pokutu č. „X“, č. „X“, č. „X“) s projednávanou věcí nijak nesouvisí a netýkají se ani osoby žalobce. Orgánům provádějícím řízení o námitkách nezbyvá než respektovat pravomocná rozhodnutí, jak plyne z ustanovení § 123e odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Udělení souhlasu s projednáním skutku v blokovém řízení je v souladu se zásadou vigilantibus iura scripta sunt a zásadou ignorantia legis non excusat (povinnost žalobce jako řidiče být seznámen s dopravními předpisy), k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 9 As 45/2013. Žalobce svůj souhlas s projednáním věci v blokovém řízení nezpochybňoval v rámci správního řízení, a nečiní tak ani v podané žalobě, pokud nyní tvrdí, že měl pochybnosti, neměl souhlas vůbec udělovat. Dodatečné námitky nelze úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, když správní orgán v těchto řízeních zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam o počtu bodů proveden, nadto, když tyto akty vydává jiný orgán veřejné moci (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, sp. zn. 9

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

As 96/2008, a ze dne 12. 3. 2013, sp. zn. 1 As 21/2010). Správní orgány obou stupňů u všech dvanácti zaznamenaných bodů prověřily, že byly provedeny v souladu s ustanovením § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, žalobce měl možnost si předmětné pokutové bloky před jejich podpisem přečíst a na základě zjištěných pochybností jejich podepsání odmítnout, když jednotlivá jednání byla popsána dostatečně jednoznačně. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, sp. zn. 7 As 94/2012.

8. Žalovaný k námitkám vytýkajícím konkrétní důvody tvrzené nezpůsobilosti podkladů pro vydání rozhodnutí (jednotlivých pokutových bloků) shrnul, že každý jednotlivý blok obsahuje popis spáchaného přestupku, je úplně vypsán, pokud je uvedena nezbytná zkratkovitá formulace (např. „125c/1f4“ nepovažuje to žalovaný s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudky sp. zn. 7 As 94/2012 a sp. zn. 2 Afs 101/2008) za vadu, jež by činila rozhodnutí neplatným. Rovněž veškerá oznámení o uložených pokutách v blokových řízeních obsahovala popis přestupků, shodný s údaji zaznamenanými na pokutových blocích. Mimo to, všechny bloky na pokutu, vyjma bloku ze dne 18. 4. 2013, navíc obsahují i fotodokumentaci zcela přesně specifikující místo spáchání přestupku. Námitku žalobce, že nelze přezkoumat, zda mělo k jednotlivým přestupkovým jednáním dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku označil žalovaný za irrelevantní, neboť rychlost byla žalobci jako řidiči motorového vozidla měřena v době, kdy jel po veřejné pozemní komunikaci určené k jízdě silničních vozidel. Pokud by část některé komunikace ležela na soukromém pozemku, platí i zde pravidla provozu na pozemních komunikacích daná zákonem o silničním provozu.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 8. 12. 2014, č. j. OSČ-ŘP/2014/BH-167/St, který byl žalobci doručen dne 11. 12. 2014, oznámil magistrát žalobci, že ke dni 25. 11. 2014 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení, a vyzval jej k odevzdání řidičského Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

průkazu. Dne 17. 12. 2014 podal žalobce námitku proti veškerým záznamům. Magistrát si následně vyžádal kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních dne 19. 2. 2012, 26. 6. 2012, 11. 2. 2013, 18. 4. 2013, 10. 2. 2014, 25. 11. 2014 a 6. 12. 2014.

12. Podkladem pro záznam bodů do registru řidičů byly pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku. Z bloku na pokutu ze dne 19. 2. 2012, série „X“, č. „X“, na částku 1 000 Kč, soud zjistil, že uvedeného dne v 10:53 hod. v ulici Dubská v obci Dubí byla žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky Hyundai, registrační značky „X“, naměřena rychlost 66 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsaného v pokutovém bloku následovně: *„měření rychlosti v obci, ulice Dubská, stanovená rychlost: 50 km/h, naměřená rychlost: 66 km/h, tolerance radaru zohledněna, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f zák. č. 361/2000 Sb.“*
 13. Z bloků na pokutu ze dne 26. 6. 2012, série „X“, č. „X“ a č. „X“, na celkovou částku 1 000 Kč, je patrné, že dne 26. 6. 2012 v obci Košťany v části Zátíší byla žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky Hyundai, registrační značky „X“, naměřena rychlost 59 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, zachyceného v pokutových blocích slovy: *„26. 6. 2012, Košťany, Zátíší, překročení pov. rychlosti v obci 50/62“*.
 14. Z bloku na pokutu ze dne 11. 2. 2013, série „X“, č. „X“, na částku 1 000 Kč, vyplynulo, že uvedeného dne v 7:34 hod. v ulici Ruská v obci Dubí byla žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky Hyundai, registrační značky „X“, naměřena rychlost 59 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona v pokutovém bloku popsaného takto: *„měření rychlosti v obci Dubí, ulice Ruská, stanovená rychlost: 50 km/h, naměřená rychlost: 59 km/h, tolerance radaru zohledněna, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f B 4 zák. č. 361/2000 Sb.“*
 15. Z bloku na pokutu ze dne 18. 4. 2013, série „X“, č. „X“, na částku 500 Kč, soud zjistil, že dne 18. 4. 2013 v 8:45 hod. na silnici I/13 u obce Most na Koridoru ve směru jízdy na Chomutov, kde byla stanovena rychlost 90 km/h, byla žalobci jako řidiči motorového vozidla tvořícího jízdní soupravu registrační značky „X“ a „X“ naměřena rychlost 106 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou mimo obec o méně než 30 km/h, a tím porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, zachyceného v pokutovém bloku slovy: *„8:45 - I/13, Most - Koridor => CV, R 90/110/106, § 18/3 z. č. 361/2000, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“*
 16. Z bloku na pokutu ze dne 10. 2. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 300 Kč, vyplynulo, že předmětného dne v 16:09 hod. v ulici Tyršova v obci Osek byla žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky Hyundai, registrační značky „X“, naměřena rychlost 59 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou v obci o méně než
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

20 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsany v pokutovém bloku takto: „*Osek, ul. Tyršova, R - 50 - 62 - 59 km/h (§18/4 zák. č. 361/2000 Sb.), pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 f) 4 zák. č. 361/2000 Sb.*“

17. Z bloku na pokutu ze dne 25. 11. 2014, série „X“, č. „X“, vystaveného Městskou policií Dubí na částku 500 Kč, vyplynulo, že dne 24. 10. 2014 v 15:57 hod. v obci Dubí byla žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky Hyundai, registrační značky „X“, naměřena rychlost 67 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, v pokutovém bloku zachyceného následovně: „*24. 10. 2014 15:57 h. naměřená rychl. 67 km/h, stanovená rychl. 50 km/h, překročeno o 17 km/h, zohledněna tolerance radaru, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f b. 4 zák. č. 361/2000 Sb.*“
18. Z bloku na pokutu ze dne 6. 12. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 1 000 Kč, soud zjistil, že uvedeného dne v 14:00 hod. v ulici Dubská v obci Dubí byla žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky Hyundai, registrační značky „X“, naměřena rychlost 63 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a spáchal se přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsany v pokutovém bloku slovy: „*měření rychlosti v obci Dubí, ulice Dubská, stanovená rychlost: 50 km/h, naměřená rychlost: 63 km/h, tolerance radaru zohledněna, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f/b 4 zák. č. 361/2000 Sb.*“.
19. Žalobci bylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a s historií bodového hodnocení. Na to žalobce reagoval podáním, v němž požádal o přerušení řízení z důvodu podaného podnětu k provedení přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí vydanému v blokovém řízení dne 6. 12. 2014. Magistrát řízení přerušil. Krajský úřad Ústeckého kraje neshledal důvod k postupu podle § 95 odst. 1 správního řádu a blokovou pokutu nezrušil. Následně správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a opětovně umožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce znovu požádal o přerušení řízení s tím, že podklady k vydání rozhodnutí nejsou kompletní, ačkoli se, i přes řádné vyrozumění, k nahlédnutí do spisu žalobce ani jeho právní zástupce nedostavili, a nevyužili tak reálné možnosti se s obsahem spisového materiálu a potažmo s podklady pro rozhodnutí seznámit. K žádosti žalobce přiložil žádost o obnovu řízení ve vztahu k rozhodnutí vydanému v blokovém řízení dne 6. 12. 2014, adresovanou Městské policii Dubí, aniž by však doložil její řádné podání. Poté rozhodnutím ze dne 24. 2. 2016, č. j. MgMT/143765/2014/ŘP/Ša, magistrát podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče provedený ke dni 25. 11. 2014. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. O tomto odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
20. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nereflektoval odvolací důvody a nezabýval se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze kterého je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Rovněž poukazoval na obdobný postup obsažený v rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu - rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněné rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Písek. K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 5 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že se s právním názorem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje i Městského úřadu Písek neztotožňuje, neboť žalovaný vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o přestupcích“). Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazy na ustanovení zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu, která přestupce porušil. Z doložených kopií pokutových bloků je zřejmé, že jednání je popsáno dostatečně a jednoznačně. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem předložené rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

22. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).

23. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku nedošlo.
24. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
25. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
26. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek. Žalobce v žalobě svými námitkami zpochybnil záznamy bodů v registru řidičů, které mu byly zaznamenány na základě pokutových bloků ze dne 19. 2. 2012, 26. 6. 2012, 11. 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2013, 18. 4. 2013, 10. 2. 2014, 25. 11. 2014 a 6. 12. 2014. Soud shledal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.

27. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobce nenamítal a ani soud neshledal, že by takovouto vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
28. V projednávané věci byly žalobci zaznamenány body za přestupky spáchané ve dnech 19. 2. 2012, 26. 6. 2012, 11. 2. 2013, 18. 4. 2013, 10. 2. 2014, 24. 10. 2014 a 6. 12. 2014. Soud prostudoval příslušné pokutové bloky a shledal, že je v nich uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
29. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dostupném na www.nssoud.cz, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
30. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i v žalobcem zmíněném rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, dostupném na www.nssoud.cz, jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo ve všech pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

31. Žalobce se dne 19. 2. 2012, 26. 6. 2012, 11. 2. 2013, 10. 2. 2014, 24. 10. 2014 a 6. 12. 2014 dopustil přestupkových jednání spočívajících v porušení povinnosti jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h, čímž opakovaně porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Skutky byly v jednotlivých pokutových blocích popsány následovně: „měření rychlosti v obci, stanovená rychlost: 50 km/h, naměřená rychlost: 66 km/h, tolerance radaru zohledněna, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f zák. č. 361/2000 Sb.“ (viz pokutový blok ze dne 19. 2. 2012), „překročení pov. rychlosti v obci 50/62“ (viz pokutový blok ze dne 26. 6. 2012), „měření rychlosti v obci, stanovená rychlost: 50 km/h, naměřená rychlost: 59 km/h, tolerance radaru zohledněna, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f B 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ (viz pokutový blok ze dne 11. 2. 2013), „R - 50 - 62 - 59 km/h (§18/4 zák. č. 361/2000 Sb.), pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 f) 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ (viz pokutový blok ze dne 10. 2. 2014), „naměřená rychl. 67 km/h, stanovená rychl. 50 km/h, překročeno o 17 km/h, zohledněna tolerance radaru, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f b. 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ (viz pokutový blok ze dne 25. 11. 2014 vystavený Městskou policií Dubí), „měření rychlosti v obci, stanovená rychlost: 50 km/h, naměřená rychlost: 63 km/h, tolerance radaru zohledněna, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f/b 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ (viz pokutový blok ze dne 6. 12. 2014). Další přestupkové jednání spáchané žalobcem dne 18. 4. 2013 spočívalo v nerespektování povinnosti jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h, čímž porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, v bloku na pokutu bylo protiprávní jednání shrnuto slovy: „R 90/110/106, § 18/3 z. č. 361/2000, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ I z uvedených bloků na pokutu je tedy zřejmé, za jaká přestupková jednání byl žalobce sankcionován. Pokutové bloky rovněž obsahují odkaz na § 18 odst. 4, resp. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, eventuálně na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, a proto i námitka nesprávné právní kvalifikace obsažené v dotčených pokutových blocích je nedůvodná. Z pokutových bloků ze dne 19. 2. 2012, 26. 6. 2012, 11. 2. 2013, 18. 4. 2013, 10. 2. 2014, 25. 11. 2014 a 6. 12. 2014 je tedy zjevné, za jaká přestupková jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachatelé za každý z výše uvedených přestupků připsí dva body. Soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost (někdy zkráceno též pouze na „R“), z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření.
32. Z obsahu všech pokutových bloků je též zjevné, že se žalobce přestupků dopustil na veřejně přístupných komunikacích (viz specifikace místa spáchání: např. *ulice Dubská, Dubí; Košťany, Zátíší; v obci Dubí, ulice Ruská; 1/13 Most - Koridor => CV; Osek, ul. Tyršova*), a námitka žalobce, že není zjištěné, zda k přestupku došlo na veřejně přístupné komunikaci, nebo soukromém pozemku, je nedůvodná.
33. K námitce žalobce, že argument žalovaného o specifičnosti blokového řízení a rozhodnutí v něm vydaného nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonných požadavků na takovýto druh rozhodnutí, soud konstatuje, že s ohledem na platnou a účinnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé z rozhodnutí vydaných v blokovém řízení o přestupcích, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým. Tvrdí-li žalobce v této souvislosti, že i Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přes specifickou blokovoé řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona a odkazuje-li na rozhodnutí připojená k žalobě (bloky č. „X“ a „X“), soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobitost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě pokutových bloků ze dne 19. 2. 2012, 26. 6. 2012, 11. 2. 2013, 18. 4. 2013, 10. 2. 2014, 25. 11. 2014 a 6. 12. 2014 splněny.

34. Žalobce dále v žalobě zpochybňoval argument, že přestupce svým podpisem na pokutovém bloku dal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a správnosti takového rozhodnutí, neboť podle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat nápravu. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které *„[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dostupný na www.nssoud.cz).
35. Zdejší soud připomíná, že se žalobce v průběhu řízení o námitkách v případě rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 6. 12. 2014 pokusil o jeho změnu či odstranění, když podal podnět k zahájení přezkumného řízení. Krajský úřad Ústeckého kraje však u tohoto podnětu k přezkumnému řízení neshledal důvod k postupu podle § 95 odst. 1 správního řádu a pokutový blok nezrušil. Tato skutečnost jen dále podporuje závěr, že pokutové bloky vyhovují zákonným požadavkům na daný typ rozhodnutí. Soud proto uzavírá, že se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

magistrát i žalovaný projednávanou věcí zabývali dostatečně a vzali v potaz veškeré rozhodné skutečnosti a důkazy, které byly součástí spisového materiálu.

36. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobce, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje či Městský úřad Písek rozhodují v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobcem předložená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek neodpovídají aktuální a konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu.
37. Lze tedy shrnout, že žalobci bylo za přestupky spáchané ve dnech 19. 2. 2012, 26. 6. 2012, 11. 2. 2013, 18. 4. 2013, 10. 2. 2014, 24. 10. 2014 a 6. 12. 2014 připsáno celkem čtrnáct bodů, čímž překročil zákonem stanovený dvanáctibodový limit (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Soud uzavírá, že záznam bodů žalobce v registru řidičů byl proveden plně v souladu s příslušnými právními předpisy, na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. března 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)